

Czwartek, 06.12.2012

Przygotowanie: Wspólnota „Totus Tuus”

ZAPROSZENIE DO MODLITWY

Czwarta część Katechizmu Kościoła Katolickiego poświęcona jest modlitwie. Chrześcijanin, który wraz z Apostołami prosi Chrystusa: „Panie, naucz nas modlić się”, odnajduje w kolejnych punktach tego „Katechizmu Modlitwy” wskazówki, które pomagają mu usłyszeć zaproszenie Boga do rozmowy z Nim, a także podjęcie z nową gorliwością tego niezwyklego dialogu stworzenia ze Stwórcą. W dzisiejszej adoracji chcemy wyraźniej usłyszeć głos Boga, który nas szuka i chce z nami rozmawiać.

WPROWADZENIE

Wystawienie Najświętszego Sakramentu.

Śpiew: *Zbliżam się w pokorze i niskości swej lub inny.*

Chwila ciszy.

P: W pokorze zbliżamy się do Ciebie, nasz Panie i Zbawicielu. Wielbimy Twój majestat, który ukryłeś przed naszymi oczyma. Wielbimy Twoją nieskończoną mądrość i miłość, którą objawiasz w dziele stworzenia i zbawienia. Niech nasze uwielbienie wzniesie się do Ciebie, Synu Boga żywego. Ty jesteś naszą nadzieją, Tobie ufamy i Tobie zawieramy nasze życie.

Śpiew uwielbienia, np.: *Będę śpiewał Tobie, mocy moja.*

P: Pełni wdzięczności za Twoją sakramentalną obecność, nasz Mistrzu i Nauczycielu, kierujemy dziś do Ciebie pełną pokory prośbę: „Naucz nas modlić się”. Kiedyś skierowali ją do Ciebie apostołowie. Zdawali sobie sprawę, że potrzebują Twojej pomocy. Odkrywali, że modlitwa jest darem, którą Twój Duch wlewa w ludzkie serca, że jest także pewną sztuką, umiejętnością, której trzeba się uczyć. W Roku Wiary pragniemy tę umiejętność rozwijać ze szczególną gorliwością. Modlitwa bowiem rodzi się z wiary i ją umacnia. Poślij nam, Panie, swego Ducha, aby nas prowadził.

Śpiew do Ducha Świętego, np.: *Przybądź, Duchu Święty.*

Chwila ciszy.

STARY TESTAMENT

L1: Z księgi Rodzaju (18,22-23.26.32): „Abraham stał dalej przed Panem. Zbliżywszy się do Niego, Abraham rzekł: «Czy zamierzasz wygubić sprawiedliwych współ z bezbożnymi?» Pan odpowiedział: «Jeżeli znajdę w Sodomie pięćdziesięciu sprawiedliwych, przebaczę całemu miastu przez wzgląd na nich». Na to Abraham: «O, racz się nie gniewać, Panie, jeśli raz jeszcze zapytam: gdyby znalazło się tam dziesięciu?» Odpowiedział Pan: «Nie zniszczę przez wzgląd na tych dziesięciu»”.

Chwila ciszy.

L2: Z Katechizmu Kościoła Katolickiego (2570): „Na wezwanie Boga Abraham udaje się w drogę, «jak mu Pan rozkazał» (Rdz 12, 4); jego serce jest całkowicie «poddane Słowu»; jest posłuszny. Istotne dla modlitwy jest słuchanie serca, które skłania się do Boga; słowa mają charakter względny. Modlitwa Abrahama wyraża się jednak najpierw w czynach: jako

człowiek milczenia, w tych miejscach, gdzie się zatrzymuje, buduje ołtarz dla Pana. Dopiero później pojawia się jego pierwsza modlitwa wyrażona w słowach: cicha skarga przypominająca Bogu Jego obietnice, które – jak się wydaje – nie spełniają się. Od samego początku ukazuje się w ten sposób jeden z aspektów modlitwy: próba wiary w wierność Boga”.

Chwila ciszy.

L3: Jesteśmy umocnieni wiarą Abrahama. Dzięki niej usłyszał głos Boga, przeszedł wszystkie próby, a także gorliwie wstawiał się za mieszkańcami Sodomy i Gomory. Wyznajmy i my naszą wiarę śpiewając: „Credo, Domine, credo”. Będziemy to wyznanie powtarzać po każdym wezwaniu.

Cre - do, Do-mi-ne, cre - do.
Wie - rzę, Pa-nie mój, wie - rzę.

- Ty wezwałeś Abrahama, aby opuścił swój dom rodzinny i poszedł do kraju, który mu ukazałeś. Wierzimy, że nas także powołujesz, abyśmy wytrwale dążyli do ziemi obiecanej.

- Ty obiecałeś Abrahamowi liczne potomstwo, a on uwierzył Twojej obietnicy. Nas także wzywasz, abyśmy wierzyli słowu, które zapowiada Twoje miłosierdzie.

- Ty w postawie Abrahama uczysz nas modlitwy pełnej zaufania. Prosimy Cię, aby i nasza modlitwa za innych ludzi była pełna wiary i miłości.

Wpatrzeni w postać Abrahama, człowieka niezłomnej wiary, módlmy się w ciszy za nas samych i za innych ludzi. Prośmy Pana, aby uczył nas modlitwy płynącej z wiary.

Chwila ciszy.

L1: Z Księgi Wyjścia (32,11-14): „Mojżesz zaczął usilnie błagać Pana, Boga swego, i mówić: «Dlaczego, Panie, płonie gniew Twój przeciw ludowi Twemu, który wyprowadziłeś z ziemi egipskiej wielką mocą i silną ręką? Czemu to mają mówić Egipcjanie: W złym zamiarze wyprowadził ich, chcąc ich wygubić w górach i wygładzić z powierzchni ziemi? Odwróć zapalczliwość Twego gniewu i zaniechaj zła, jakie chcesz zesłać na Twój lud. Wspomnij na Abrahama, Izaaka i Izraela, Twoje sługi, którym przysiągłeś na samego siebie, mówiąc do nich: Uczynię potomstwo wasze tak liczne jak gwiazdy niebieskie, i całą ziemię, o której mówiłem, dam waszym potomkom, i posiadą ją na wieki». Wówczas to Pan zaniechał zła, jakie zamierzał zesłać na swój lud”.

Chwila ciszy.

L2: Z Katechizmu Kościoła Katolickiego (2577): „Z tej zażyłości z Bogiem wiernym, nieskorym do gniewu i bardzo łaskawym, Mojżesz czerpał siłę i wytrwałość w swoim wstawiennictwie. Nie modli się za siebie, ale za lud, który Bóg sobie nabył. Mojżesz wstawia się zarówno w czasie walki z Amalekitami, jak też aby uzyskać uzdrowienie Miriam. Ma to miejsce jednak przede wszystkim po odstępstwie ludu, kiedy Mojżesz «wstawia się do Boga» (Ps 106, 23), aby ocalić lud. Powody jego modlitwy (wstawiennictwo jest także tajemniczą walką) będą inspirować odwagę wielkich ludzi modlitwy zarówno w narodzie żydowskim, jak i w Kościele. Bóg jest miłością, jest zatem sprawiedliwy i wierny; nie może przeczyć samemu sobie, musi pamiętać o swych cudownych dziełach; w grę wchodzi Jego chwała, nie może opuścić ludu, który nosi Jego Imię”.

Chwila ciszy.

L3: Podejmując modlitwę Mojżesza i wszystkich wierzących, którzy zwracali się do Boga za innych ludzi, wołajmy z wiarą: *Prosimy Cię, Panie*.

- O łaskę wiary dla niewierzących.
- O umocnienie wiary dla wątpiących.
- O dojrzałość w wierze dla trwających przy Tobie.
- O pokój na świecie.
- Za rodziny, które przeżywają trudności.
- Za młodzież, która nie widzi dla siebie przyszłości.
- Za dzieci, które nie doświadczają miłości rodzicielskiej.
- Za tych, którzy nie umieją się modlić.
- Za tych, którzy zapominają o znaczeniu Adwentu.
- Za wszystkich potrzebujących.

Pozostańmy w ciszy i z wiarą przedstawiamy Panu potrzeby ludzi.

Dłuższa chwila ciszy (5-10 min).

Śpiew, np. „Niech nas ogarnie łaska, Panie, Twa”.

NOWY TESTAMENT

P: Panie Jezu, dałeś nam wielu nauczycieli modlitwy w Starym Testamencie. Dziękujemy Ci za Abrahama, Mojżesza, Eliasza, Dawida, Psalmistów i innych mistrzów. Pragniemy naśladować ich wiarę i odwagę. Oni pomagają nam przyjść do Ciebie, najwyższego Nauczyciela modlitwy. Ciebie, o Panie, pragniemy słuchać i Ciebie naśladować. Otwórz przed nami, Jezu, cudowny świat spotkania z Tobą i Twoim Ojcem w Duchu Świętym.

L4: Z Ewangelii według św. Łukasza (11,1): „Gdy Jezus przebywał w jakimś miejscu na modlitwie i skończył ją, rzekł jeden z uczniów do Niego: «Panie, naucz nas się modlić, jak i Jan nauczył swoich uczniów»”.

Chwila ciszy, a po niej śpiew, np.: „Jezu Tyś jest światłością mej duszy”

L5: Z Katechizmu Kościoła Katolickiego (2598): „Wydarzenie modlitwy zostało nam w pełni objawione w Słowie, które stało się ciałem i mieszka między nami. Starać się zrozumieć Jego modlitwę, o której mówią nam Jego świadkowie w Ewangelii, to znaczy zbliżać się do Pana Jezusa, Świętego, jak do płonącego Krzewu: najpierw kontemplować Jego samego na modlitwie, następnie słuchać, w jaki sposób uczy nas modlić się, by w końcu poznać, jak wysłuchuje On naszej modlitwy”.

Chwila ciszy, a po niej śpiew, np.: „Jezu Tyś jest światłością mej duszy”

L6: Z Katechizmu Kościoła Katolickiego (2600): „Ewangelia według św. Łukasza podkreśla działanie Ducha Świętego oraz znaczenie modlitwy w działalności Chrystusa. Jezus modli się *przed* decydującymi chwilami swojego posłania: przed tym, jak Ojciec zaświadczył o Nim podczas Jego i Przemienienia, przed wypełnieniem przez swoją mękę zamysłu miłości Ojca. Modli się również przed decydującymi chwilami, które zapoczątkują posłanie Jego Apostołów: przed wyborem i powołaniem Dwunastu, przed tym, jak Piotr wyzna Go jako "Mesjasza Bożego"; i modli się, aby wiara głowy Apostołów nie ustała w czasie kuszenia. Modlitwa Jezusa przed zbawczymi wydarzeniami, których wypełnienie zleca Mu Ojciec, jest pokornym i ufny powierzeniem się Jego ludzkiej woli miłującej woli Ojca”.

Chwila ciszy, a po niej śpiew, np.: „Jezu Tyś jest światłością mej duszy”

L4: W dzisiejszy wieczór, w pierwszy czwartek miesiąca, w szczególny sposób jednoczymy się z Jezusem w Jego modlitwie w Ogrójcu. „Gdy nadeszła Godzina, w której Jezus wypełnia zamysł miłości Ojca, pozwala On dostrzec niezmierną głębię swojej synowskiej modlitwy, i to nie tylko przed dobrowolnym ofiarowaniem się ("Ojcze... nie moja wola, lecz Twoja niech się stanie": Łk 22, 42), lecz także w swoich *ostatnich słowach na krzyżu*, tam gdzie modlitwa i oddanie się stanowią całkowicie jedno” (KKK 2605). Pozostańmy w dłuższej chwili ciszy, by rozważać w sercu modlitwę Jezusa i Jego zaproszenie, abyśmy z Nim czuwali.

Dłuższa chwila ciszy (5-10 min).

Śpiew, np. „Miłość Bożą w sercu mym dzisiaj mam”.

MODLITWA NA ROK WIARY

P: Zbawicielu świata, dziękujemy Ci za dar wspólnej modlitwy i adoracji. Przy Tobie rośnie nasza wiara, umacnia się nadzieja, rozpala się miłość. Kończąc naszą wspólną modlitwę, gorąco prosimy Cię o pomnożenie naszej wiary. Spraw, aby nasza wiara stawała się coraz mocniejsza i aby coraz bardziej przemieniała nasze życie. Po tej modlitwie pozostaniemy na dłuższej adoracji w ciszy.

L1: Panie Jezu, Synu Boga żywego, przymnóż nam wiary w Twoje słowo, w którym ukryta jest prawda i w którym Ty sam jesteś obecny. Otwórz nasz umysł i serce, abyśmy uważnie słuchali słów Ewangelii i gorliwie poznawali Twoją naukę, przekazywaną przez Kościół. Ześlij na nas swego Ducha, aby doprowadził nas do całej prawdy.

Śpiew: Panie, przymnóż nam wiary.

Pa - - nie, przy-mnóż nam wia-ry !

L2: Zbawicielu świata, przymnóż nam wiary w Twoje zbawcze działanie w sakramentach świętych i Twoją obecność pośród nas w znaku chleba. Niech nasza wiara objawi się w chętnym przychodzeniu na adorację i pełnym zaangażowaniu w przeżywanie sakramentów, szczególnie Eucharystii.

Śpiew: Panie, przymnóż nam wiary.

L3: Jezu, Synu Maryi, przymnóż nam wiary w Twoją obecność w nas samych i w innych ludziach. Nie pozwól nam zapomnieć o Twoich słowach: „Cokolwiek uczyniliście jednemu z najmniejszych, Mnieście uczynili”. Dodaj nam siłę, abyśmy służyli Ci w ludziach, do których nas posłałeś.

Śpiew: Panie, przymnóż nam wiary.

P: Przyjmij, miłosierny Jezu, naszą pokorną modlitwę o pomnożenie wiary. Niech ona kształtuje całe nasze życie i doprowadzi nas do Ciebie. Który żyjesz i królujesz na wieki wieków. Amen.

Śpiew, np.: Przyjdę do was w moim Duchu.

Adoracja w ciszy.